בועות הסבון של אלפי

כתב וצייר "טוני מהירח"

© Tony on the Moon

אלפי ישב בגינה וניפח בועות סבון. הבועות היו גדולות, עם כל צבעי קשת. אחדות עפו גבוה באוויר, מעל צמרות עצים. אחרות נשארו קרוב לאדמה וקפצו בין הפרחים.

אלפי נשף זרם בועות על החינניות. כמה מהן נפגשו והתפוצצו. הן התיזו טיפות קטנות של מים על הפרחים.

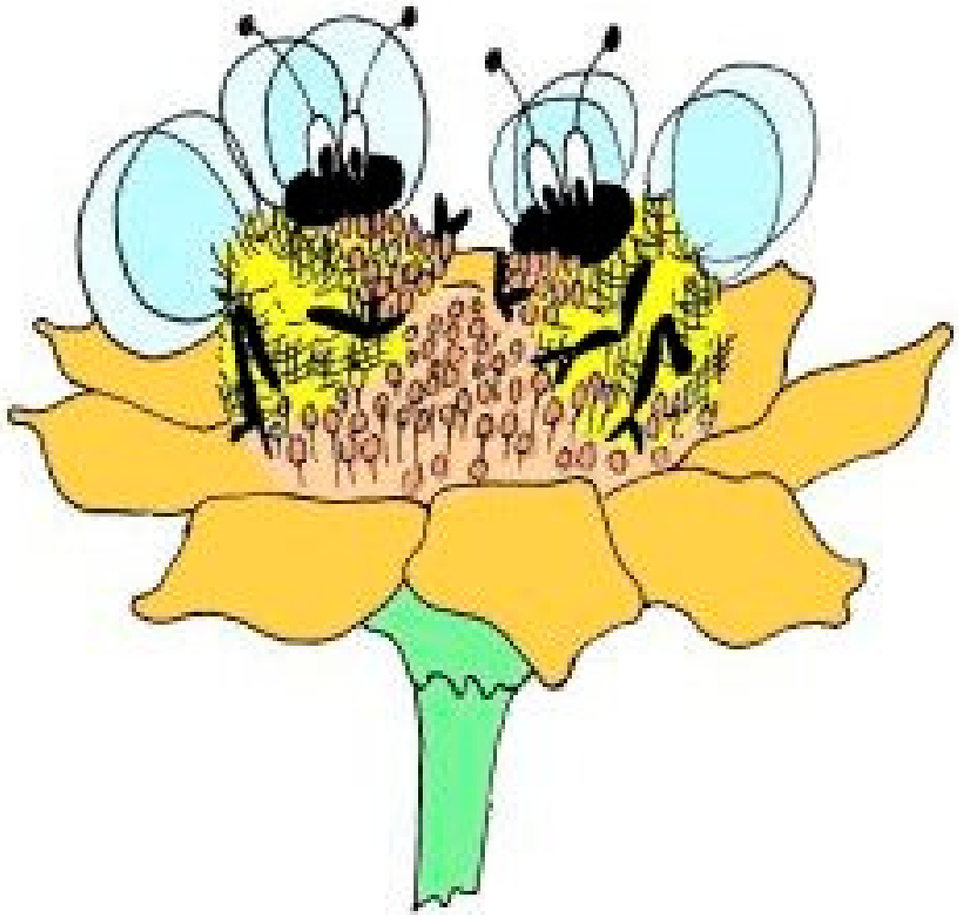

על אחד הפרחים ישבו שתי דבורים גדולות, שחורות וצהובות. הן עסקו בענייניים שלהן, אספו צוף ואבקת הפרחים. מדי פעם זרם מי סבון התיז עליהן.
בדיוק כשאספו חופן אבקה, "פלאש!!" טיפות קצף מים היה פוגע בפנים שלהן והן היו מפילות את האבקה על פרחים.

שתי הדבורים התחילו להתעצבן.

הן עפו מפרח לפרח וניפצו בועות כמה שרק יכלו למצוא. זו הייתה עבודה קשה.
אלפי לא הצטער בכלל שהבועות שלו מתנפצות.
להפך, הוא חשב שזה נחמד וניפח בועות שוב ושוב.
הדבורים זמזמו סביב כמו חיות פרא ובו בזמן אלפי ניפח עוד ועוד בועות.
הדבורים המזמזמות התעייפו והתיישבו על חמנייה גדולה כדי לנוח ולשתות כוס צוף.

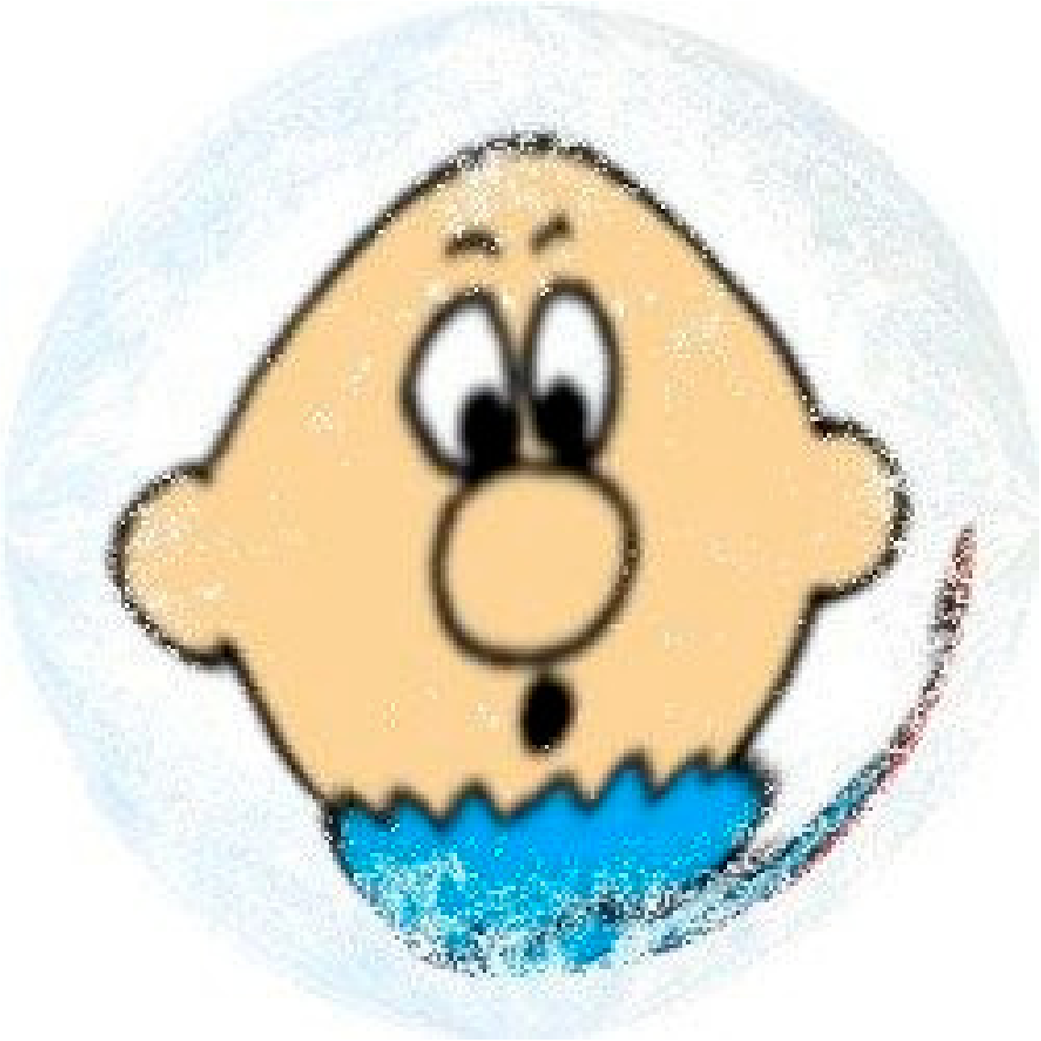

אלפי היה מרוגש וניפח בועות כל פעם יותר גדולות. אחת הבועות הייתה כל כך גדולה שלא רצתה לעזוב את הקשית שלו. גם אלפי לא רצה לעזוב את קשית הבועות והבועה הגדולה הרימה אותו לאט, לאט לאוויר.

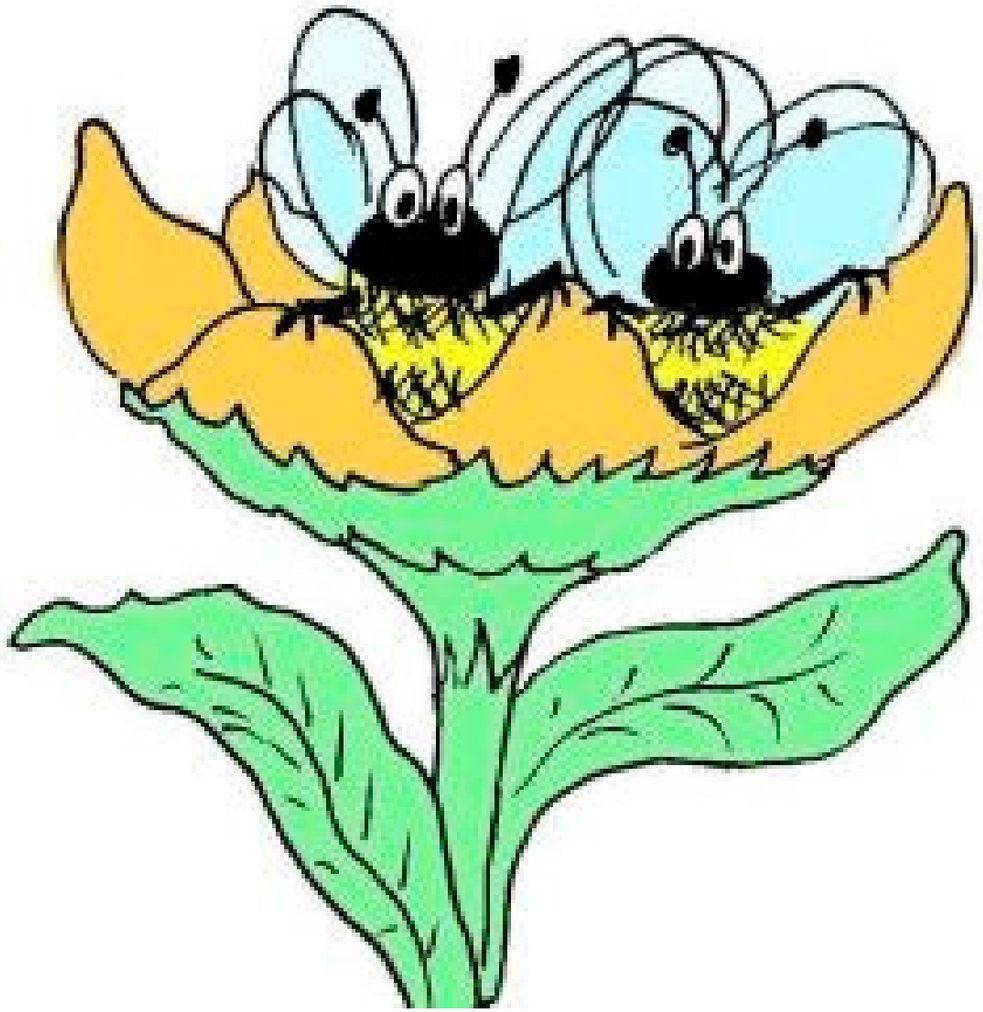

הדבורים הביטו מעל קצה החמנייה שעליה ישבו
וראו איך אלפי מתרומם לאוויר.
"עכשיו הוא חושב שהוא דבורה" אמרה
הראשונה.
"זה לא הוגן, הוא רוצה לגנוב את הדבש שלנו"
אמרה השנייה.

הדבורים עפו למקום בו ריחף אלפי, בדיוק מעל אמנון ותמר.
"שמע-נא" אמרה הדבורה הראשונה כשהיא עפה מול פניו "לא נסכים שתתעופף כאן ותגנוב את הדבש שלנו. כאן המקום לדבורים. ילדים שייכים למטה, לאדמה."
"אני יודע" ענה אלפי "אבל הבועה הגדולה הזו חטפה אותי."

"זה חמור" אמרה הדבורה השנייה.
"אולי נפוצץ את הבועה" אמרה הדבורה הראשונה.
"לא! לא!" קרא אלפי "אני אפול על הארץ."
"נוכל לשבת על הבועה" אמרה הדבורה השניה
"אולי המשקל שלנו ידחוף את אלפי למטה."
"רעיון טוב" אמרה הדבורה הראשונה ושתיהן עלו לראש הבועה והתיישבו שם.

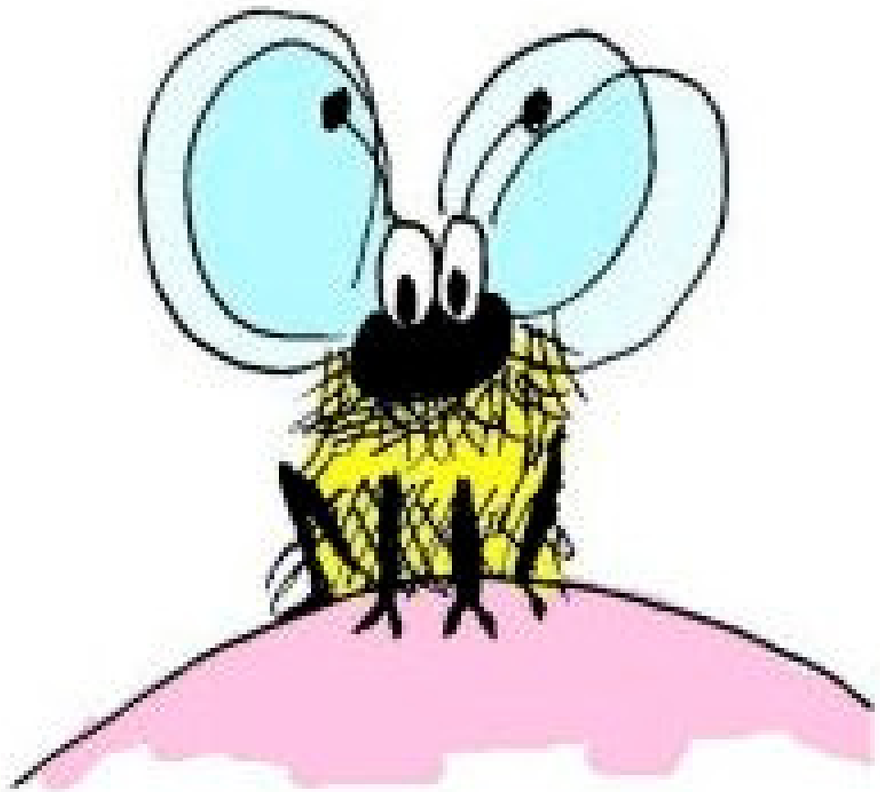

שתי הדבורים הביטו סביב מראש הבועה.
השמש זרחה ויכלו לראות נהדר למרחקים. הן
ראו את הכוורת שלהן בשדה בו הן חיו.

אבל הבועה לא ירדה. להפך, חום השמש גרם לה לעלות יותר גבוה באוויר. שתי הדבורים עפו למטה, שם איפה שתלוי היה אלפי, והסבירו לו שהשמש מחממת את הבועה.

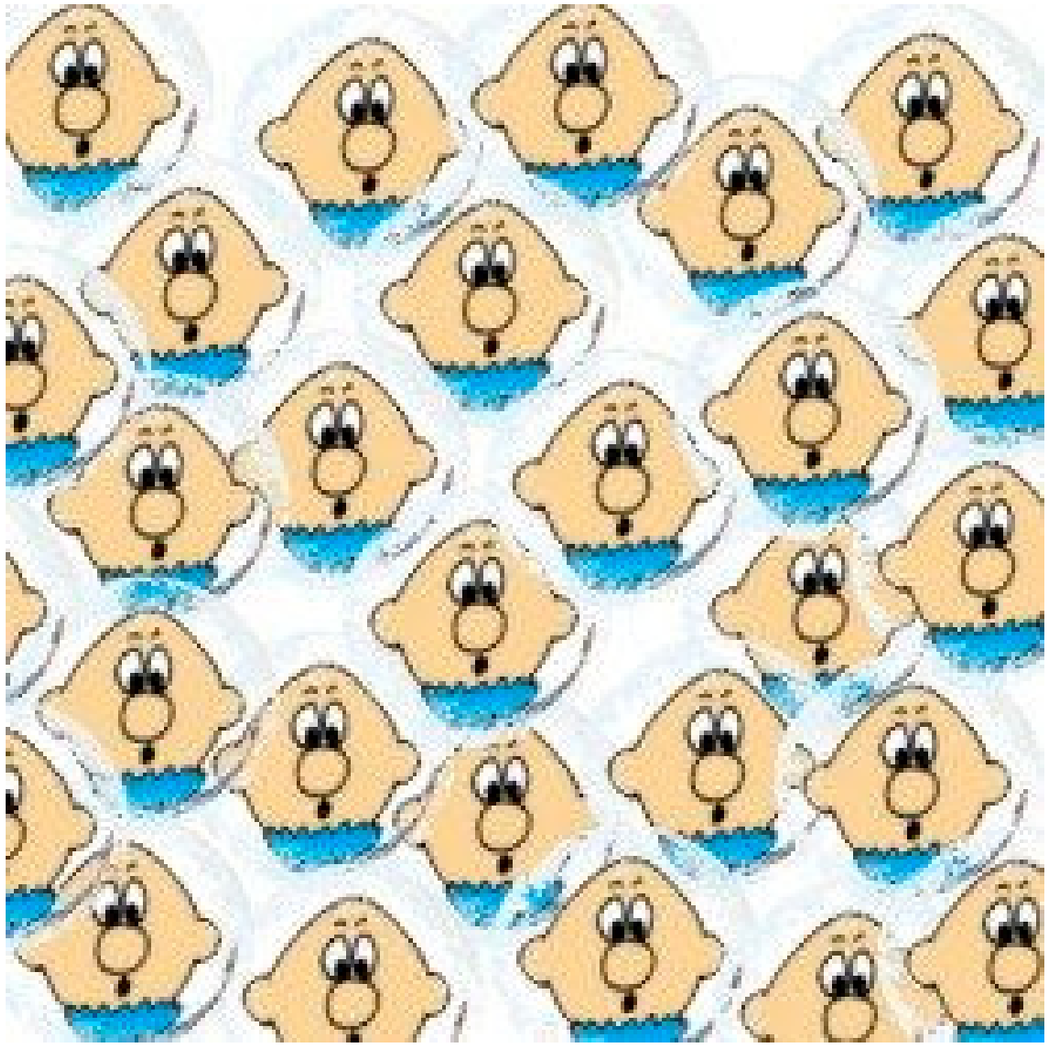

"נחוץ לנו" אמר אלפי "ענן שחור קטן וידידותי שיסתיר את השמש."
"אין לכך סיכוי רב" אמרה הדבורה הראשונה "אין בשמיים אפילו ענן אחד."
"אולי לא בשמיים" אמרה הדבורה השנייה "אבל אני יודעת איפה אפשר למצוא אחד." והיא עפה משם במהירות בזק.
"על מה היא דיברה?" שאל אלפי את הדבורה הראשונה.
"אין לי כל מושג" ענתה הדבורה הראשונה.

פתאום נשמע מרחוק זמזום. הזמזום נעשה חזק יותר ויותר. ואז מעל הגדר הופיע ענן גדול שחור.
הענן זמזם וזמזם.
"ענן שחור אחד" אמרה הדבורה השנייה שהובילה את הענן המזמזם.

הענן היה עסוי ממאות ומאות דבורים. הדבורה השנייה עפה לכוורת והביאה אתה את כולן, כדי לעזור לאלפי.
הדבורים עפו סביב הבועה של אלפי והסתירו את השמש.
כפי שניתן היה לצפות, כשהשמש לא זרחה ישירות על הבועה, האוויר בבועה התקרר, והבועה נעשתה כבדה יותר.

אלפי והבועה שקעו לאט למטה עד שנגעו בקצוות של פרחים צהובים גדולים. פתאום הבועה הגדולה התנפצה ואלפי נפל בין הפרחים. הפרחים היה מלאי אבקה וענן גדול של אבקת פרחים התרומם באוויר.
אלפי התעטש חזק.

כל הדבורים ירדו למטה כדי לאסוף את האבקה ולקחת אותה לכוורת. כשהדבורים עזבו אלפי מצא את עצמו יושב בין הפרחים, מחזיק חזק את קשית הבועות שלו.
"אכן" אמר אלפי "זאת הייתה הרפתקה."